

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

29 Quot, & quibus obligationibus vsusfructuarius teneatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

seruo communi Titij, & Caij, & eundem usufructum Scio reliquerit: tunc enim, Titio repudiante, vel amittente usufructum, pertinet ad Caium socium, non ad Scium, quia Titius, & Caius coniuncti sunt in legato. *l. 1. §. Idem ait. ff. De usufructu accrescend.* Eadem ratio est, cum Titio, & Caio coniunctim usufructum testator reliquit, & deinde separatim eundem usufructum Scio legauit. Titio enim moriente, vel repudiante usufructum, accrescit Caio socio, non Scio.

Quæras, quot modis possit coniunctio accidere? Respondeo, tribus modis; Re tantum, aut verbis tantum, aut re, & verbis simul. *l. Tripliciter. ff. De verbor. signific. c. l. Re coniuncti. ff. de Legat. 3.* Re tantum, vt si Titio usufructum fundi Semproniani legauero, & eundem usufructum Caio reliquero, utriusque in solidum usufructu legatur. Nam quoties usufructus duobus in solidum legatur, illi inter se ius accrescendi habent. *l. Idem Neratius. ff. de usufructu accrescend.* Verbis coniunctio fit, si testator dixerit, Titio, & Caio usufructum fundi Semproniani æquis portionibus lego. Re & verbis fit coniunctio, vt si testator dicat, Relinquo usufructum fundi mei Semproniani, Titio, & Caio: In his omnibus usufructus duobus coniunctim legatur.

Quandonom usufructus acquiritur legato.

CAP. XXVIII.

Primo queritur, Quid sit dicendum, quando quis usufructum fundi legauit vsque ad duodecimum annum filij sui, & filius tuus ante duodecimum annum ætatis decesserit: antequam illi temporis vxor erit fructuaria? Respondeo, minime. *l. Ambiguitatem. C. de usufructu.* Quid vero si vxor fructuaria ante illud tempus obiit? transmittitur ei usufructum ad heredem? Respondeo, minime, quia morte usufructuaria usufructus extinguitur. *l. Ambiguitatem; paullo ante citata.* Quid itidem, si mihi usufructum legasti, quando filius tuus esset in furore, num si resipuerit, usufructus tunc finietur? Respondeo, quia datus est sub conditione; & conditio existit, nuper allata: Sed quid si filius tuus in furore decesserit? Respondeo, usufructum ad me pertinere, quatinus vixero, quia fieri poterat, vt filius tuus toto vitæ tempore esset in furore. *l. Ambiguitatem. C. de usufructu.*

Secundo queritur, Quid sit dicendum, quando testamentum fecisti, & me heredem instituiti, & habitationem mihi legasti, an huiusmodi legatum usufructus intelligatur? Respondeo, intelligi habitationem ab usu, & usufructu distinctam, id est, ius habitandi. *l. Cum antiquitas. C. de usufructu.* Habitatio autem nec est usus, neque usufructus: non usus, quia is, cui legata est domus ad habitandum, potest eam alteri locare. *l. Cum antiquitas; modo citata:* non usufructus, quia habitatio non nisi morte finitur, usus fructus multis alijs modis extinguitur. *l. Corripitionem. C. de usufructu. c. l. Si habitatio. ff. de usu. c. habit.* Quæras, an legata habitatione, videatur testator proprietatem mihi legasse? Respondeo, minime: Vnde domus mihi legata ad habitandum, vindicari non possunt; nisi testatorem hoc expresse dixisse probauero, id est, voluisse, vt ad me dominium domus pertineret. *l. Cum antiquitas; supra citata.*

Tertio queritur, Quid sentiendum sit, quando testator alicui nudam proprietatem fundi reliquit reseruato usufructu heredi. Respondeo, legatum valere, & mortuo primo herede, vel capite minuto, usufructum ad proprietarium redire. *l. Antiquitas. C. de usufructu.* Quid si testator exprellerit, usufructum reteruauit secundo eum heredi? Respondeo, tunc esse duo legata usufructus, vnum primo heredi, alterum secundo heredi, & quemlibet modis solutus finit. *Glossa in l. Antiquitas; supra citata, in verbo: cum herede.*

Instit. Moral. Pars. 3.

Quot, & quibus obligationibus usufructuarius teneatur.

CAP. XXIX.

Vusufructuarius tenetur in primis soluere impensas necessarias in re, cuius usufructum habet, conseruanda, & reficienda, si impensæ sint modicæ. *Angelus Institut. de usufruct. §. Finitur.* nam si magnæ sint, et ad proprietarium pertinent. *Baldus & Salicetus in l. Hærenus. ff. de usufructu. c. l. Etiam, ad quam. C. cod. Titu.* Quæ autem impensæ magnæ censentur, & quæ paruæ, ac modicæ, iudicis arbitrio decernendum relinquitur.

Secundo, cogitur fructuarius soluere indicationes siue pensiones, quæ collectæ, seu gabelle dicuntur, & debentur ex re, in qua usufructum habet. *l. Quæro. ff. de usu. c. usufruct. legat.* Vbi verba sunt hæc: Si vitæ fructus fundi legatus est, & eidem fundo indicationes temporariæ indicitæ sint; quid iuris sit. Paulus respondet, idem iuris esse in his speciebus, quæ postea indicuntur, quod in vectigalibus: ideoque hoc onus ad fructuarium pertinere. *Et in l. Africanus. §. Hæres. ff. de Legat. 1.* dicitur: [Hæres cogitur legati prædij soluere vectigal præteritum, vel latitum, vel cloacatum, pro aquæ forma.] Vbi Bartolus annotauit, onus tributum, vel vectigalis præteritum, non futuri ad heredem pertinere. *Et in l. Hærenus. ff. de usufructu.* tributum; tributum, salarium, vel alimenta ad fructuarium spectare: nisi huiusmodi pensiones adeo magnæ essent, vt cum rei fructibus æquarentur, tunc enim eas soluere proprietarius debet. *Glossa in l. Qui concubinam. §. Qui hortos. ff. de Legat. 1.* cuius sententiam sequuntur Dynus & Bartolus in *l. His verbis. §. Item testator. ff. de Legat. 3.*

Tertio, iuxta quorundam sententiam; is qui usufructum habet omnium bonorum, debet soluere ad alienum: secus verò, si solum certarum rerum usufructus ei fuerit relictus. *l. Vltima. ff. de usu. c. usufruct. legat.* At in ea lege, solum dicitur: [Si quis suorum bonorum usufructum legauerit, res alienam ex bonis deducetur.] hoc est, Hæres ex bonis detrahet res alienam; & postea in reliquis bonis dabit, siue constituet usufructum Legatario, vt ibi Glossa exponit. Et idem iuris est, si quis legauerit alicui usufructum ientis, vel quartæ partis suorum bonorum: nam res alienam deducetur. Secus verò est, si legauerit usufructum certarum rerum.

Quarto, omne legatum, ad fructuarium etiam omnium bonorum non pertinet, sed ad proprietarium, Bartolus in *l. vlt. ff. de usu. c. usufruct. legat.*

Quinto, si vniuersis legatus sit alicui usufructus gregis, vel armenti, cogitur fructuarius animalia demortua supplere, ex fecibus ipsius gregis, vel armenti; ita vt totidem substituat. Si verò usufructus fuerit relictus in animalibus; non cogitur sufficere alia in locum eorum; quæ moriuntur atque ipsius culpa. *l. Verus, ad finem. ff. de usufructu. c. Institut. de Rerum diuis. §. Sed si gregis.*

Quid autem si usufructus legatus sit alicui in vineis, oliuetis, vel arboribus, quarum aliqua casu perierit? Debet in locum earum alias sufficere, & colere tanquam bonus paterfamilias. *§. Sed nisi gregis supra citato.*

Secundo queritur, An usufructuarius proprietario debeat cautionem dare? De hac questione in toto titulo: *Vusufructuarius quemadmodum caueat, c. titul. de usufructu earum rerum, quæ usu consumuntur. C. de Pignoriis.* Debet de quibus, vt habetur in *l. 1. ff. Vusufructuarius*, videlicet viturum se boni viri arbitratu, &

E

cum

cum usufructus ad eum pertinere desinet, restitutum, quod inde exstabit, *Et capit. ultim. de Pignoriis.* & Glossa *ibidem.* Nam rebus, quæ vti ipso non statim intereunt, cogitur vti arbitrio boni viri, salua earum substantia, quemadmodum quilibet vitur, & fruatur se sua. Si verò res sint, quæ contestum vtu consumuntur, cauere proprietario debet, redditurum se eas minime deteriores factas, vel si eas consumperit, soluturum se earum pretium, & estimationem: ac proinde, cum res huiusmodi traduntur, æstimantur, vt tantidem soluantur, si fuerint consumptæ, quantum æstimate fuerint. Adde quoque Panormitanus in *capit. Cum constat, de Pignoriis.* Si res fuerint tales, vt vti ipso non statim tollantur, & pereant, sed minuuntur, vel attenuantur, debet cauere, siue satisficere de restituendo, quod superuenit, usufructu finito. *l. i. ff. de Usufructu earum, quæ vtu consumuntur.* Nam quemadmodum huiusmodi res, si commodatæ sunt, minuuntur domino, non ei, qui eas commodatas accepit. *l. eum qui, ff. Commodatæ.* sic etiam quando earum usufructus conceditur alicui, si vtu minuuntur, damnum domini est, non usufructuarii: vt colligi videtur *ex l. i. ff. Usufructuarius quemadmodum cauere.*

Tertio quaeritur, An usufructuarius cautionem præstare cogatur de substantia rerum seuandæ? Respondeo, cum Bartolo, & Saliceto in *l. c. de Usufructu.* cogitur, si res tales fuerint, vt statim vtu ipso non pereant: secus est, si tales non fuerint. Vnde non semper usufructuarius dare compellitur.

Quarto quaeritur, An si fructuarius ab initio cautionem non dederit, siue non cauerit, fructus faciat suos, an potius restituere debeat? Panormitanus in *capit. Cum constat, de Pignoriis.* secundum communem sententiam distinguit: aut bona fide fructus percipit, puta, quia nec dominus vllam ab eo cautionem petiuit, & tunc fructus facit suos. Glossa in *l. vxori. i. ff. de Usu.* & *usufructu. legat.* Aut cautionem denegauit proprietario possidanti, aut in tempus mala fide distulit: & tunc fructus restituere compellitur, tanquam male fidei possessor. Glossa in *l. g. Si cuius. ff. de Usufructu.* & Glossa in *l. Sol. etsi. §. Si re. in verbo, non puto. ff. de Petiti. hared.* At Salicetus in *l. c. Cod. de Usufructu.* secutus Oldradum, Cynum, & Baldum, aliter distinguit: Si ab eo sunt cautio petita, fructus non facit suos, quia fuit in mora, & culpa: Si verò petita non fuit, aut fructus percipit, sciens, & patiente, seu tacente domino, & tunc sibi fructus acquirit, quia sibi dominus imputare debet, quod cautionem non postulauerit, siue quod non satis accepit cum fructuarius satisficere deberet. Aut percipit fructus ignorans, siue infesto domino, & tunc si possessionem siue vitio nactus est, est possessor bonæ fidei, & fructus sibi comparat. *l. Si usufructuarius ff. Quibus modis usufructus amittitur.* Si verò possessionem vitiose adeptus est, puta, propria auctoritate, tunc fructus non facit suos. Syluester in *verbo Usu, questio. 6.* ait, secundum consuetudinem Panormitani distinctionem, in hac parte sufficere.

Quinto quaeritur, Quidnam iudicandum, quando fructuarius nec fideiussorem dare, nec pignus præstare possit? Respondit Bartolus in *l. 4. c. de Usufructu.* Si certo & euidenter confiteritur nec fideiussorem posse dare, nec pignus, & sit suspecta fidei, rem sequestrari debere, iuxta id quod habetur in *l. Postquam. §. Imperator. ff. Vt legatorum nomine caueatur.* *Et l. Si fideiussor. §. vlt. ff. Qui sit isdara cogantur.* Certè si res est mobilis, & quæ possit euerti, vel dissolui, tunc locum habet opinio Bartoli: si talis verò non fuerit, non est opus sequestratione. Quando autem fructuarius suspectæ fidei non est, quamuis alioqui sit pauper, sufficit si cautionem præstet nec fideiussore, nec pignore dato: hoc est, satis est si promittat, & iuret se vsurum rebus boni viri arbitrio, & redditurum, quod ex illis exstabit, aut estimationem earum. Panormitanus in *e. Cum constat, de Pignoriis.*

Septimo quaeritur, Vtrum testator remittere queat cautionem, hoc est, possit concedere, ne cautio præstetur, videlicet prohibendo, ne cautio exigatur ab usufructuario, vel concedendo usufructuario, ne cautionem dare debeat. Respondeo, non posse. *l. i. c. de usufructu habetur:* [Si usufructus omnium bonorum testamentum vxoris marito relictus est, quantum cautionem à te prohibuerit exigi, non aliter tamen à debitoribus solutam pecuniam accipere poteris, quam oblati secundum formam Senatus-consulti cautione.] *Et in l. Scire. c. Vt in possessionem legatorum:* [Scire debetis, fideicommissi, & legati satisfactionem remitti posse, Daum Mareum, & Daum Commodum constituisse, vt autem boni viri arbitrio is, cui usufructus relictus est, vtiatur, minimè satisfactionem remitti testamentum posse.]

Si quaeras, cur testator remittere nequeat usufructuario obligationem præstandi cautionem? Respondeo, duplici ratione id esse prohibendum. Primum, quia cautio est debita causa hæredis, hoc est, tuori eius, ergo testator si remitteret cautionem, noceret iuri hæredis. Secundo, quia usufructuario daretur occasio delinquendi. Glossa in *l. i. c. de Usufructu.* & Glossa in *cap. ultim. verbo Cautio, de pignoriis.* Si roges, an hæres cautionem usufructuario remittere queat? Quidam negant. Sed dicendum exilimo, posse. Glossa in *l. c. de Usufructu,* & Glossa in *cap. ultim. de Pignoriis.* Et ratio est, quia sibi tantum hæres, non alteri noceret.

Octaudo quaeritur, Quid sentiendum, quando vir vxorem usufructuariam relinquit, & simul cauet ne eam hæres vexet, alioqui hæreditatem amittat, non exprimendo eum tunc hæreditas deferatur? Respondeo, si vxor relicta fuerit usufructuaria omnium bonorum, ei debere omniam bonam consilium, vt oicum, vinum, frumentum: cautionem tamen dare vxor debet, quæ promittat se reddituram eorum bonorum estimationem. *l. Si vni. ff. de Usufructu earum vxorum, quæ vtu consumuntur.* quæ promittat se vltimam reliquiam bonis arbitratu boni viri. *l. i. ff. Usufructuarius quemadmodum cauere.* Item vxor ab hærede vexari intelligitur, quando aliquid hæres facit contra ius, vt si coram Iudice eam turbet, non autem si idoneam cautionem petat ab eo. Et tunc quando vexat, hæreditas debetur substituto, siue alteri, non ipsi vxori. Quod si substitutum, vel alterum hæredem non reliquerit maritus, debetur hæreditas his, qui veniunt ab intestato. Baldus in *l. c. Cod. de Legibus,* & Bartolus in *l. Paterfamilias testamento. ff. de hæredib. instituenti.* Quæres, an tunc ipso iure hæres pignatur hæreditate iam quaesita? Bartolus in *l. Paterfamilias, modo citata* censet, non pignari ipso iure, quia ex quo institutus est hæres, & hæreditatem adiuuit, non potest hæres esse desinere. *l. Esi sine. §. Sed quod Pappianus. ff. de Minorib.* Vnde qui fideicommissam habet hæreditatem, debet eam tibi hæredi restituere. Baldus tamen in *l. c. de Legat.* sentit esse ipso iure priuatum. Sed verius est quod Bartolus sentit, vt dicit Alexander in *l. Paterfamilias supradicta.* & Syluester in *verbo Usufructus, questio. 13. vers. 4.* Sin autem maritus reliquerit vxorem dominam, & usufructuariam omnium bonorum suorum, quamdiu in viduitate vixerit, tunc si ad secundas nuptias transierit, usufructum, & dominum amittit, quia non impleuit conditionem.

Dubie verò quaestio est, An si maritus in testamento dixerit, Relinquo vxori meæ usufructum omnium bonorum, si castè vixerit, amittat usufructum, si secundo nupserit? Ratio dubitandi est, quia non videtur à conditione recedere, quia secundæ nuptiæ licite sunt, & castæ. De hac quaestione Syluester in *verbo Legatum. i. questio. 5.* Sunt varie opinioniones. Angelus in *Institutio. de iustitia, Et iure. §. Iuris præcepta,* affirmat, eam usufructum amittere, quia talia verba, cum in testamento mariti ponuntur, vel filij, idem valent, ac si diceretur, (dummodo secundo viro non nupserit.) Secus verò, si verba fuerint, vel statuti, vel patris, aut matris, aut alie-

eius consanguinei, vel extranei. Ratio vtriusque, inquit ille, est, quia maritus, vel filius curant maxime ne vxor, vel mater secundas nuptias inuent, quod ceteri non adeo curare solent. Olearius, teste Syluestro censet: Si testator sit rudis, & vulgaris, vel simplex, tunc verba habent sensum: Si secundum matrimonium non contraxerit, quia bona fide putat a secundis nuptiis castitatem abesse. Secus esset, si vir ellet prudens, & doctus, is enim nouit secundum coniugium esse licitum, & castum. Alij vero distinguunt: Aut secundum consuetudinem patrie, vel gentis talia verba idem sonant, quod (dummodo ad secundas nuptias non se conferat,) & tunc, lectis faciendo, vsumfructum amittit: Aut significant: (dummodo castitatem lege Decalogi præceptam, seruet, Exodi 20.) & tunc vsumfructum retinet iura conscientia. Bartolus in l. Mulier. §. Cum proponeretur. ff. Ad Senatusconsultum Trebell. Panorimitanus in cap. Vt clericus, De vita, & honestate Clericorum. Meo iudicio, communi vtu loquendi, talia verba significant: dummodo in castitate, viduitate, & permantenti.

In dubium etiam vocatur, Quid valeant illa verba: Relinquo vxorem meam dominam, & vsumfructuam omnium bonorum meorum? Ratio dubitandi est, quia secum pugnant duo illa verba: (Domina, & vsumfructuaria) cum nemo possit esse dominus, & vsumfructuarius. l. Vri frui, ff. Si vsumfructus petatur, & l. i. ff. de Senatusconsulto Syllaniano, vbi dicitur, domini appellatione non contineri eum, qui solum vsumfructum habuit. Bartolus in l. Titia. §. Titia. ff. de Locat. dicit, nomen, (Domina) non continere dominum rei, sed auctoritatem quandam, quam vxor in domum, & familiam habere constituerat ante mortem mariti. Id probat ex l. i. Cod. Rerum amotarum, & l. i. §. Si vir. ff. Senatusconsulto Syllaniano: ex quibus legibus patet vxores communi vtu loquendi dici in domo, vel familia dominas. Id etiam inde probat, quod testator alium heredem instituit, qui filius facit, tunc, inquit Bartolus, in nomine (vsumfructuaria) solum alimenta continentur. Si autem fuerit extraneus, continetur vsumfructus omnium bonorum.

Quid si filius sit hæres institutus extraneo substituto, & vxore domina, vsumfructuariaque relicta, & hæreditas ad substitutum deueniat? Respondet Bartolus, vxori deberi vsumfructum, si substitutus fuerit vulgaris: at in substitutione pupillari deberi tantum alimenta, quia filius fuit hæres patris, & ideo legatum ex persona filij cogitur habere, & substitutus non plus debet vxori, quam pupillus. l. Qui fundum. §. Qui filium. ff. Ad legem Falcidiam. Quod si maritus in testamento ita dixerit: Volo ut mea vxor vsumfructum habeat, & declaro meam voluntatem esse, ut non solum habeat alimenta, sed etiam vsumfructum omnium bonorum meorum, & existans filius, tunc deducto vsumfructu legitime portio nis filiorum habet vsumfructum aliorum bonorum. Authent. de Trento, & semisse. §. Si prohibemus, Collation. 3. & l. Vxori mea. ff. de Vusufructu legat. Idem iuris est, si dixerit: Relinquo vxori meæ verum, & plenum vsumfructum, quibus verbis modo vt consueuerunt Tabelliones. Quid si ita loquatur: Relinquo vxorem meam, vsumfructuam omnium bonorum meorum, filiis superstitibus? Respondet, vxori alimenta deberi, dum filij vixerint, iis vero demortuis, vsumfructum omnium bonorum, & teste Bartolo, etiam proprietatem. Id vero ille colligit ex l. Sicut in annos. ff. Quibus modis vsumfructus amittatur.

Nono quaeritur, Quid sit iudicandum, cum testator dicit. Relinquo Titio certum fundum, vt eo vtatur, & fruatur? Tesse Capolla in Tractatu de Seruitutibus, tunc censetur relicta proprietates fundi. Idem, inquit, iuris est, si dixerit, Relinquo Titio certum fundum, vt eo gaudeat. Id probat ex l. Proculus. ff. de Vusufructu. At Glolla ibi dicit.

Instit. Moral. Pars 3.

Legavit Titio testator vsumfructum domus, eâ conditione, si promiserit hæredi per ipsum, non fore, quod alius ea ædificia tollantur, vel: Legavit his verbis: vsumfructum certæ domus Titio, quo ad alius, quam vii nunc est, ædificata non erit; intelligitur legata proprietates legato vsumfructu: quoniam prohibitio illa, ne Titius alius tollat ædificium, valet in eo, cui est legata proprietates; in fructuario non item, quia fructuario non licet, etiam si non prohibeatur expresse alius tollere ædificium. Par ratione cum relicta est Titio pecunia, ita vt post mortem legatarij ad Caium rediret, quamquam adscriptum sit, vt vsumfructus Titius haberet, proprietates tamen ei legata intelligitur, quia apposta est conditio, vt restituit post mortem. l. vltima. ff. de vsumfructu earum rerum, que vsum consumuntur. Idem iuris est, cum quis legavit certam vas auream, & argenteam Caio, eâ conditione, vt post mortem suam reddat ea Seio, quamuis legando dixerit: Harum rerum vsumfructus, cum viues tibi sufficere, proprietates tamen legata existimatur, quia legate sunt res addito onere fidei commissi. l. Species. ff. de Auro, & argento legatu.

Decimo quaeritur, An si quis legauerit alteri annuos fructus certi fundi, intelligatur legasse vsumfructum? Quod est quaerere, an legato annuo fructu ceaseatur legatus vsumfructus: In l. Si quis ita legavit. ff. de Vusufructu, dicitur: Si quis ita legauerit, Fructus annuos fundi Corneliani Caio, Maximo do, lego: perinde accipi debet hic sermo, ac si vsumfructus fundi legatus esset. Sic ibi. At si quis legauerit ex redditu vsumfructum fundi, non legat nisi partem fructuum. l. de Fructu, §. Sempronio. ff. de Vusufructu. & l. Fundi Trebatiani. ff. de Vusufructu legat. Nam si testator dixerit: Dari volo Caio annuos fructus fundi Corneliani, non videtur vsumfructum legare: quia in illis verbis, (dari volo,) significat se velle, vt hæres sit dominus fundi, & eos fructus prælet, non vt Caius legatarius per ipsum percipiat. l. In singulis. & l. Caius Seius. ff. de Annu. legat. & l. Patrimony. ff. de Vusufructu legat.

Vndecimo quaeritur, An is qui legavit habitationem, vel vsumfructum habitaculi vxori, (quod idem est l. Cum antequitus. C. de Vsu & habitatione,) & in eodem testamento legavit eam domum alteri, adempte videatur vxori prædictum legatum? Respondeo cum Bartolo in l. Desponsa. §. Sempronio. ff. de Vusufructu legato, minime. Nam vt in ea lege dicitur: Per legatum proprietates non derogatur generali legato habitationis, vel vsumfructus. Vnde quotidie relinquuntur prædia pluribus, & postea dicit testator legare se vsumfructum vxori.

Duodecimo quaeritur, Quid dicendum, cum quis vni legavit vsum certæ rei, & alteri vsumfructum in eadem re? Respondeo, vtrumque in vsum concurrere. l. Si alij. ff. de Vusufructu: quia qui habet vsumfructum, habet simul & vsum, quamuis habens vsum, non habeat etiam vsumfructum: Vnus enim est certa pars vsumfructus.

Tertiodecimo quaeritur, An vsumfructu legato, grauari queat legitima portio hæredis? Respondeo, minime nec quod attinet ad proprietatem, nec vsumfructum. l. Quoniam. C. de Inoffic. testament. Idem iuris est de Trebellianica legitima portione, que debetur hæredi instituto: quia detrahet hæres de tali vsumfructu legato, nisi fuerit ipse hæres, cui est vsumfructus legatus. l. Vxori. l. Omnium.

l. Si mihi. & tibi. ff.

De vsumfructu

legatu.

§. 3.

§. 4.

§. 5.

§. 6.

§. 7.

§. 8.

§. 9.

§. 10.

§. 11.

§. 12.

§. 13.

§. 14.

§. 15.

§. 16.

§. 17.

§. 18.

§. 19.

§. 20.

§. 21.

§. 22.

§. 23.

§. 24.

§. 25.

§. 26.

§. 27.

§. 28.

§. 29.

§. 30.

§. 31.

§. 32.

§. 33.

§. 34.

§. 35.

§. 36.

§. 37.

§. 38.

§. 39.

§. 40.

§. 41.

§. 42.

§. 43.

§. 44.

§. 45.

§. 46.

§. 47.

§. 48.

§. 49.

§. 50.

§. 51.

§. 52.

§. 53.

§. 54.

§. 55.

§. 56.

§. 57.

§. 58.

§. 59.

§. 60.

§. 61.

§. 62.

§. 63.

§. 64.

§. 65.

§. 66.

§. 67.

§. 68.

§. 69.

§. 70.

§. 71.

§. 72.

§. 73.

§. 74.

§. 75.

§. 76.

§. 77.

§. 78.

§. 79.

§. 80.

§. 81.

§. 82.

§. 83.

§. 84.

§. 85.

§. 86.

§. 87.

§. 88.

§. 89.

§. 90.

§. 91.

§. 92.

§. 93.

§. 94.

§. 95.

§. 96.

§. 97.

§. 98.

§. 99.

§. 100.

§. 101.

§. 102.

§. 103.

§. 104.

§. 105.

§. 106.

§. 107.

§. 108.

§. 109.

§. 110.

§. 111.

§. 112.

§. 113.

§. 114.

§. 115.

§. 116.

§. 117.

§. 118.

§. 119.

§. 120.

§. 121.

§. 122.

§. 123.

§. 124.

§. 125.

§. 126.

§. 127.

§. 128.

§. 129.

§. 130.

§. 131.

§. 132.

§. 133.

§. 134.

§. 135.

§. 136.

§. 137.

§. 138.

§. 139.

§. 140.

§. 141.

§. 142.

§. 143.

§. 144.

§. 145.

§. 146.

§. 147.

§. 148.

§. 149.

§. 150.

§. 151.

§. 152.

§. 153.

§. 154.

§. 155.

§. 156.

§. 157.

§. 158.

§. 159.

§. 160.

§. 161.

§. 162.

§. 163.

§. 164.

§. 165.

§. 166.

§. 167.

§. 168.

§. 169.

§. 170.

§. 171.

§. 172.

§. 173.

§. 174.

§. 175.

§. 176.

§. 177.

§. 178.

§. 179.

§. 180.

§. 181.

§. 182.

§. 183.

§. 184.

§. 185.

§. 186.

§. 187.

§. 188.

§. 189.

§. 190.

§. 191.

§. 192.

§. 193.

§. 194.

§. 195.

§. 196.

§. 197.

§. 198.

§. 199.

§. 200.

§. 201.

§. 202.

§. 203.

§. 204.

§. 205.

§. 206.

§. 207.

§. 208.

§. 209.

§. 210.

§. 211.

§. 212.

§. 213.